Věřícího Adriana, který velmi stál o můj mentoring, jsem trochu přitlačil, aby mi odvyprávěl svůj příběh − jako bych byl jeho nevěřící kamarád. Adrian totiž na ten svůj příběh vůbec nebyl hrdý. Povídání začal nudnou klasikou, že se narodil v křesťanské rodině a tak. Pak tam ale měl moment, že mu zemřel dědeček a mrtvola ještě chvíli byla u nich doma, než dědečka odvezli. Starší brácha si dělal legraci, že teď je děda bude chodit strašit. To všechno Adriana přimělo přemýšlet, jak to vlastně je, když člověk zemře. „A co kdybych umřel já?“ uvažoval jako patnáctiletý…
„Za tohle bych to chytl,“ povídám! „Tohle rozviň! Ostatní osekej a na tomhle to postav. Výchozí křesťanskou rodinou, nikoho neohromíš. Stručně popiš, co s tebou udělal pohled na zemřelého dědečka a jak tě to nakonec nasměrovalo k Ježíši…“

Za co svůj příběh chytneš Ty? V čem byl tvůj zlomový bod, který tě vedl k Ježíši? Ať si Tvůj parťák projde předchozí dvě videa a pak mu odvyprávěj dosavadní verzi svého příběhu! Jako vnější pozorovatel Ti možná poradí, za co to máš chytnout. Ještě mám pro Tebe pár poznámek ke způsobu, jak svůj příběh vyprávět.

1. Příprava
Svůj příběh si DOBŘE připrav. Fakt dobře. Aby byl zajímavý a výmluvný z pohledu Tvých nevěřících kamarádů a aby v něm jasně zahlédli Ježíše a jeho vliv na Tvůj život…

2. Bez křesťanštiny
V hojné praxi s lidmi tam venku se stále znovu ujišťuji, že při prezentaci živého Ježíše jsou naše křesťanská slova naprosto kontraproduktivní. Samozřejmě bez slov „Ježíš“ a „Bible“ se neobejdeme…

3. Emoce

Do svého vyprávění vlož emoce. Dobrá zpráva o Ježíši v sobě nese silnou emoci! Emoce upoutá pozornost. Emoce podporuje přemýšlení, hledání, otázky! Emoce ukazuje naléhavost, potřebu rozhodnutí…

4. Vyzkoušej

Příběh si s modlitbou propracuj a napiš, ale brzy s ním vyjdi ven a vyzkoušej ho na několika lidech − nevěřících i věřících! A podle jejich reakce na tom dále pracuj. „Jirko, kdysi jsem prožil zajímavou sérii událostí. Bude mě zajímat, co si o tom myslíš. Tvoje zpětná vazba mi moc pomůže!“ Jsem si jistý, že i když to nebudeš mít dokonalé, Ježíš si i tohle použije…

5. Zpaměti
Svůj příběh jsem několik týdnů ladil a po vyzkoušení „tam venku“ jsem se ho naučil zpaměti. Paměťové zvládnutí činí moje vyprávění přirozeným, autentickým. Neodbíhám, nevymýšlím, neplácám… Přesně vím, kam jdu, a mám prostor svého Jirku sledovat.
Jeden nový Honza si svůj příběh se mnou zkusil dvakrát. Podruhé to bylo mnohem lepší! Ale ještě s tím vůbec nebyl spokojený. Tak zkoušel ještě a znovu… A tentýž večer měl příležitost říct to kamarádovi, který Ježíše ještě neznal. To jsi měl vidět tu pohodu a jistotu, s jakou to Honza vyprávěl. A vyloženě vyhlížel, co jeho příběh s tím kamarádem udělá…

6. Vnitřní nastavení
Moje vyprávění vychází z mého spojení s Ježíšem v danou chvíli. Mluvím normálně, srozumitelně a nenáboženský! Dívám se přitom Jirkovi do očí a zůstávám ve spojení s Ježíšem…

Ještě jednou:

1. Příběh si dobře připrav.
2. Mluv normálně, tedy bez křesťanštiny.
3. Do svého vyprávění citlivě vlož vhodné emoce.
4. Vyzkoušej ho na několika lidech.
5. Nauč se ho zpaměti.
6. Znovu a znovu kontroluj svoje vnitřní nastavení.

Pane Ježíši, prosím za Tvoje mocné požehnání, když si své příběhy připravujeme a hlavně když je vyprávíme…